

ISTEN KIRÁLYSÁGA 2.

Bor Ferenc
Ságvár, 2012. 09. 10.

Folytatjuk a múlt heti tanítást. Isten királyságának 2. része következik. Aki nem hallotta a múlt hetit, ajánlom, hogy töltsen le, hallgassa meg, mert ez kapcsolódik az előző tanításhoz.

Nagyon hasonlóan szól az Isten *királysága* és az Isten *országa*, de mégis van a kettő között különbség. Az ország egy meghatározott *terület*, a királyság pedig *túlnyúlhat* egy országon. Például a Mennysország a *harmadik égben* van, de Isten királysága jelent pillanatban a *földön* is van és uralkodik.

Olvastuk a múlt héten a Máté 6:33-at, hogy keressétek leges-legelőször Isten országát, és az Ő Igazságát, az Úr Jézus Krisztust, és minden de *minden megadatik* néktek! Példának azt hoztuk, hogy a lilium nő a földben, gyökeret ereszt, és mindent felvesz a gyökéren keresztül, amire szüksége van.

Hogyha mi *hitgyökereket* növesztünk, és mindig mélyebbre, és mindig bojtosabbra engedjük ezeket a gyökereket, Isten királyságából *mindent fel tudunk venni*, amire csak szükségünk van.

Otthon fölírtam egy mondatot: hogyha az ördög meglop, ne csodálkozz, hogy megrabol, neki ez a természete. De ha mégis *meglop*, vagy elgázol az úthengerrel, akkor ez a történet *nem* úgy fejeződik be, hogy *kudarc*. Hanem aki hitben jár, annak a *kárpótlás kezdete!* Ugye milyen tartalmas gondolat ez?

Mert a hatalmunkkal és a hitünkkel fölállunk, és azt mondjuk, hogy *visszaköveteljük* a Jézus nevébe. Vagy ha valamit elvesztünk, akkor a hitünket abban kell kiárasztani, hogy ettől sokkal *jobbat kapunk*. Ahogy az egyesületi pályázat kapcsán említettem, újjáalakították az ezzel foglalkozó szervezetet. Abban árasztom ki a hitemet, hogy ez a számunkra, az egyesületi pályázat számára csak *jót jelenthet*.

Egy neves szolgáltató, angol, de Indiában is alapít egyházakat, gyülekezeteket, imádkozott 30 000 dollárért, mert ennyi kellett még, hogy befejezzék a gyülekezeti házat Indiában. Az alkalom végén egyszer csak egy hölgy azt mondta: pásztor, az Úr azt helyezte a szívemre, hogy 10 000 dollár *adományt* utaljak át a szolgálat számára. Örült, megköszönte, hálát adott Istennek, és ez a 10 000 dollár meg is jött.

Kiutalta Indiába, ott felvették, de közben *ellopták* ezt a pénzt. Sarkára állt hatalommal. Ördög, most azonnal *visszaadod* a kétszeresét, ha nem, akkor az Ige szerint követelem a hétszeresét. (Péld. 6, 31) Mi történt? Nagyon rövid időn belül megint utaltak neki 20 000 dollár adományt.

És azt mondta, hogy igazából az 'ördög segítette' felépíteni a gyülekezeti házat, mert ha nem lopták volna el a 10 000-et, akkor nincs hozzá 20 000 dollár. Tőle származik ez a gondolat, hogy a lopás nem a kudarc vége, az elgázolás nem a kudarc vége, hanem a kárpótlás kezdete. Nagyon jó ugye?

Lapozzunk a Lukács 12-höz, és folytatjuk, amit a múlt héten elkezdtünk, és félbe hagyunk. A világ bajban van. A világban káosz van a gazdaság terén. A világban élők kapkodnak, keresnek kapaszkodót, fogózkodót. De igazából a hívő ember számára *egyetlen* biztos *támpont* van, Isten. Nincs más.

Mert fel kell ismerni azt, és *kijelentést* kell venni abból, hogy az *ellátásunk forrása Isten*. Lehet, hogy ezt munkahelyen keresztül kapod, lehet, hogy túlórában keresztül kapod, vagy valakin keresztül valamilyen formában, de akkor is a *forrás* Isten.

Lukács 12:31-32 Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatok néktek. Ne félj, te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot. Ámen.

Ez a Máté 6:33-hoz hasonló Ige. Azt mondja a második vers, hogy az ország, Isten országa már *örökbe van adva*, és a királyság beléd helyeztetett. Ott van a *szívedben*, és minden újjászületett keresztény szívében. Egy szót megnéztem, nagyon érdekes a jelentése.

A *keressétek* szó azt is jelenti, hogy *tudakozódik* és *kutat*. Tehát nem várja el, hogy a sült galamb az ölébe pottyanjon, hanem *utána megy*, keres. Az aranyásók és az aranymosók között mi a különbség?

Az *aranyásó* sokkal keményebb munkával, sokkal nagyobb rögöt, aranyrögöt találhat, mint az aranymosó. Mert az *aranymosó* nagyon sok apró, kicsi aranszemet tud csak kimosni a folyóból. De ha mi *leásunk az Ige mélyére*, akkor hasonlatosak vagyunk ahhoz az aranyásóhoz, aki verejtékes munkával mélyre leás és megtalálja a nagy aranyrögöt, a *kincset*.

Azt mondja a felolvasott ígerész, hogy *tetszett az Atyának*, hogy nekünk *adja* az országot. Azt is olvashatjuk, és kivehetjük az Igéből, hogy az *Ő akarata* volt, hogy ezt nekünk adja. És egy harmadik szempont még, hogy mindebben *nagy öröme* volt.

Tehát szükséges, hogy *tudatosítsuk* azt magunkban, hogy a *szívünkben* ott van Isten királysága, és ott van emellett az *Atya öröme*. Valljuk meg ezt együtt: *Én tudatosítom magamban, hogy a szívemben van Isten királysága, és az Atya öröme. Hallelúja!*

A görög fordítás azt mondja: az Atyának *hatalmas gyönyörűsége* volt abban, hogy néktek adta ezt a királyságot. Megfigyeltétek, hogy ez milyen idő? *Múlt* idő. Bizony! Tehát *már odaadta*. A mi Biblia verzióinkból is kitűnik, ha nem is ennyire élesen.

Ne félj, te kicsiny nyáj, mert *tetszett* a ti Atyátoknak, hogy néktek adja... Nem majd néktek fogja adni, hanem *már néktek adta* az országot. Ez már a mi 'kertünkben' van, a szívünkben van. Isten királysága *eljött* az első pünkösdkor.

Ha a múlt heti tanítás kapcsán valakinek kérdése lenne a szívében, hogy a „Mi Atyánk”-ot imádkozzuk-e vagy ne: semmi nem történik, ha valaki elimádkozza a *Mi Atyánk imámentát*, de igazából *nem időszerű*.

Ahogy a múlt héten is megbeszéltük, hogy Isten országa *már eljött*. Ott pedig az van, hogy *jöjjön el* a te országod. De hát már itt van! Ha *már megkaptunk* valamit, akkor már *nem kérjük* még egyszer. Ha valaki elimádkozza, semmi baj nincs vele, de igazából nem időszerű és nem egy gyümölcsöző, mert már megvan. Csupán csak ezért.

A múlt héten azt is megbeszéltük, hogy az az *átmeneti időszakra* vonatkozott, a pünkösdig. Emlékeztek, hogy többször kihangsúlyozott a pásztor, hogy az átmeneti időszakra vonatkozott. A *pünkösddel megváltozott* a helyzet, mert eljött Isten országa.

Olvastuk a görögöt, most nézzük meg a *Szószerinti fordítást*, ami azt írja, hogy: *csodálatos, hatalmas, gyönyörűsége*s volt benne. Mármint az Atyának, hogy nekünk adta az országot. Megint a *múlt* idő, hogy *volt* benne.

Ez már egy *megettörtént eset*, hogy odaadta az első pünkösdkor. És mindazok szívében ott lakozik Isten királysága, akik újjászülettek Jézus Krisztus befogadásával és betöltek Szent Szellemmel. S azt tudjátok, hogy a Bibliának a *Szerzője* a világ legintelligensebb személyisége?

Múlt héten is rávilágítottunk egy-két *téves tanra*, mert fontos, hogy mi a világosságban járjunk. Megint ilyen ígerész következik. Szükséges megvilágítani és hiszem, hogy megértést kaptok a szívetekben.

Lukács 6:20 *Ő pedig felemelvén szeméit az Ő tanítványaira, monda: Áldottak vagytok ti szegények, mert tiétek az Isten országa.* Hallelúja!

Hát, hogyha ezt rosszul értelmezik, ebből egy téves tanítás is kerekedhet és kerekedett is. Mert vannak, akik azt mondják ezen ígevers alapján, hogy csak a szegények mennek be Isten országába. Ezt még tetézi Máté 19:24-ben az az ígevers, amikor azt mondja, hogy a tevének könnyebb átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bemenni Isten országába.

Ha ezt a kettőt összekapcsolják, akkor azt mondják: itt csak a szegények mennek be a mennybe. De ez nem igaz, mert Pál tejesen mást ír. Pál azt írja, aki *hiszi* a szívében, és *kimondja* a szájával a Krisztusba vetett hitét, annak megvan a *mennyei útlevele*.

Még egyszer olvassuk el: boldogok vagytok, áldottak vagytok *ti* szegények, mert tiétek az Isten országa. Áldottak vagytok *ti* szegények. Azt mondja itt az Ige, hogy áldott, boldog. Mert ennek a szónak két jelentése is van, hogy áldottak és boldogok. Azt mondja, hogy boldogok vagytok *TI* szegények. Tiétek Isten országa.

Fontos értelmezni tudni az Írásokat. Mert hogyha „ÉS” lenne közöttük, akkor azt lehetne leszűrni belőle, hogy valóban csak a szegények mehetnek be Isten országába. Nézzük meg ezt a „TI” szót, mert ez adja meg a *kulcsot* a megértéshez.

Jézus tanításait kik hallgatták? A szegények vagy a gazdagok? A szegények hallgatták! Nekik nem volt mit veszteniük. A gazdagok miben bíztak? Elsősorban a pénzükből, tisztelet a kivételnek. A vagyonukban bíztak, ezért nem is igazán hallgatták meg az örömhírt.

Nem adták fel a saját vagyonokat, cserébe Isten országáért. Tehát ragaszkodtak a vagyonukhoz, mert az fizikálisan fogható dolog volt. Nem érdekelte olyan mértékben őket Isten országa. Mivel a *nincsteleneknek* nincs veszíteni valójuk, ezért ők *örömmel fogadták* a jó hírt.

Csak gondolj vissza az ötezer ember jóllakatására, a kenyérszaporításra. Ott *örömmel hallgatták* az Úr Jézust. És még mennyi maradt? Több vékára való ennivaló maradt. Jézus azt mondta, hogy *TI* szegények, akik *hallgattok engem*, ti boldogok vagytok, mert tiétek az Isten országa. Mert a *szíveteket megnyitottátok* az örömhírre. Itt a *szív* kérdése a fontos. A szegények *megnyitották a szívüket*.

A kilincs a szívünk ajtaján *belül* van. Tehát kívülről az Úr nem fogja ránk törni az ajtót, vagy nem hoz sperhaknit, hogy kinyissa. Munkálkodik a szíveken természetesen, de a végső *döntést* az embernek kell meghozni, hogy az az ajtó, a szív ajtaja *megnyíljon*, és *befogadja* az Úr Jézust. A gazdagok a pénzükből bíztak, a szívük zárva volt az örömmel irányában.

Ezek az igeversék nem azt mondják, hogy csak a szegények jutnak be Isten országába, hanem a *szegények nyitott szívvel* fogadják az örömhírt, Evangéliumot. Nekik nagyobb szükségük van vigasztalásra, bátorításra, és egyáltalán megtanulni *működtetni* Isten királyságát.

Látott-e már valaki mustár növényt? Igen? Én megnéztem az interneten, hogy 60 cm nagyságra képes megnőni, a kicsi magjához képest. Mert a magja egy kicsi mag.

Lukács 13:19 Hasonló a mustármaghoz, melyet az ember vevén, elvet az ő kertjében; és felnevelkedett, és lett nagy fává, és az égi madarak fészket raktak annak ágain.

Isten országa mihez hasonlatos? A (mustár)maghoz. Ne a mustárra koncentrálj. Isten országa hasonlatos egy *maghoz*, amit az ember elültet, elvet és fölnevelkedik. És meghozza a kívánt termést, a kívánt eredményt. Nem a mustárra kell koncentrálni, hanem a *magra*. A *magvetésre*.

Amikor Isten királyságának a magja a szívünkbe került, az egy *romolhatatlan Mag* volt, mert Isten Igéje romolhatatlan. És *ici-pici magként* került a szívünkbe. Olyan kicsi magként, mint a mustármag. A *szíviünk* – ami a ‘kert’, s a múlt héten ezt megbeszéltünk –, a *jó föld*. Az Ige azt mondja: a jó föld. Hatalmas dolog az, amikor az *újjászületés* által valaki *elnyeri* Isten királyságát. Ez a kicsi mag, az *Igemag*, az újjászületés magja, bennünket *hatalmassá tett!*

Ezt lássátok meg, ezen elmélkedjétek: az újjászületéskor, amit kaptunk magot, az isteni magot, az *bennünket hatalmassá tett!* Jézus nem véletlen mondta azt, hogy *ti is* fogjátok azokat *cselekedni*, amelyeket én cselekedtem. De mondhatja egy kívülálló, hogy te nem vagy Jézus, te nem vagy Isten. Igen, de az az *erő*, amit Jézus *birtokolt*, az az erő a *rendelkezésünkre* áll. Ilyen egyszerű.

Jézus elmagyarázta a tanítványoknak, hogy az Ige a *mag*, a szívünk pedig a föld, a szántóföld, a *jó föld*. Ha valakinek van egy kertje, vagy van egy földje, akkor azzal neki *dolga van*. Abban a földben neki *munkálkodni* kell, ha valamit szeretne abból nyerni. A földet meg kell *művelni*, és a magot bele kell *vetni*.

A nélkül hiába megy ki a szántó-vető ember, jövőhónapban vagy egy félév múlva sem, semmiféle eredményt nem fog látni, ha nem munkálta meg a földet, és nem vetette el a magot. Nem gondoskodott egy nagyon jó vetőgépről.

A *vetőgép* nem más, mint a *szánk*, a nyelvünk és a *kimondott szavaink*. Azaz ezzel Isten a számunkra a *vetés technikáját* is megtanította, hogy hogyan lehet elvetni a magot. Tehát a *szánkkal* és a *szavainkkal*. Most az Evangélium titkát fogjuk megnézni.

Márk 4:26-29 És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen. Mert magától terem a föld, először füvet, aztán kalászt, azután teljes búzát a kalászban. Mihelyt pedig a gabona arraivaló, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett. Ámen.

Azt mondja, hogy elvetés után füvet hoz. Gondolj a búzára, vagy bármely gabonára. Mert a fű nem más, mint a kis levele a gabonának. Azt kell érteni alatta, hogy a gabonának a *levele* hasonló a fűhöz. Az Evangélium *titka*, hogy az *elvetett* mag *növekszik*. Hogy miként? Azt még sokszor a mezőgazdász sem tudja, mert annyira bonyolult a mag.

Képzeld el, hogy abban az *ici-pici* magban, amit elvetünk a kiskertünkben, vagy a szántóföldekre, milyen *információ* van beleplántálva. Figyelje a nedvességet, a hőmérsékletet, mikor kell kikelnie. Mekkorára kell nőnie, hogy mennyi virágot kell hoznia, hány cső kukoricát kell hoznia (kukorica esetében), hány sor legyen rajta, mennyi szem.

Döbbenet, hogy abban a *pici* magban mennyi minden bele van *programozva*. Ez egy isteni program. Egy biztos, hogy *időt* kell hagynunk arra, hogy az elvetett mag *növekedjen*. Minden magnak más a *tenyésztési ideje*. Van rövidebb, van hosszabb, de a megfelelő időben minden meghozza a *termését*.

28-as versben: mert 'magától' terem a föld. A *magától* szó azt is jelenti, hogy *automatikus*. A görögben az *automátosz* szó szerepel, és ez egy *mozgó, cselekvő* dolgot jelent. Ez egy automata, ami mindig *működésre készen* áll. A mozgásérzékelő, ha elmegy előtte valaki, akkor az bekapcsol. És sok ilyen automata van. Traffipaxban is van, ha gyorsabban meg egy autó, akkor bekapcsol.

Tehát egy *mozgó, cselekvő állapotban* van az a valami, jelen esetben a mag, ami felnövekszik, és *meghozza* a kívánt eredményt. Mivel azt mondtam, hogy időre van szüksége a magnak, hogy felnövekedjen, és termést hozzon, ezért soha *ne add fel* idő előtt. Várd ki a végét a folyamatnak. Várd ki hittel.

Ne felejtsetek el, hogy az *Igében erő* van. Csak ki kell *mondanod hittel*. Mit mondjál ki? A *helyzetedre* megfelelő Igét, azaz *keressél magot* a Bibliában, és azt *vesd el* a szavaiddal. Mond ki a szavaiddal, hittel.

Emlékeztetek, a múlt héten a léggömbömről mit mondott a pásztor? Hogyha csak valaki úgy simán elolvassa az imát, akkor az olyan, mint egy *levegővel felfújt* léggömb. Nem emelkedik fel. De ha a *hitet hozzáteszed* az imához, hiszed, hogy Isten meghallja, megválaszolja, kiküldi az angyalokat, működésbe lép, mert az Ige mögött az Úr Jézus áll, és Ő cselekszik... Ha ezt hiszed, és így imádkozol, akkor az a lufi egy *gázzal töltött* léggömbhöz hasonlatos, ami felemelkedik. *Felemelkedik* Isten trónja elé.

Tehát amikor elvetjük a magot, akár a kiskertben, akár az Igét a szívünkbe, nem tudjuk, hogy mivé lesz. Főképp, hogyha vásárolsz egy ismeretlen növényt, egy virágot, egy virágmagot. Úgy veszed meg, hogy majd meglátom, mi lesz belőle.

De a *mag tudja a dolgát*, és ezt soha ne felejtsetek el. A mag *be van programozva*. A *génjében* benne van, hogy neki mit kell tennie, és mikor kell tennie. Ez egy *isteni program*. Meg fogja hozni a termést, meg fogja *hozni a várt eredményt*.

Múlt héten elmentem, hogy befizessem a tűzifát. Azt tanácsolták a hozzáértők, hogy vegyest vásároljak, mert a cser az savas, és nem tesz jót a cserépkályhának. Előtte telefonon

megkérdeztem: van vegyes is és nem vegyes is. Odamegyek és mondják, hogy vegyes az most nincs. De hát nekem vegyes kell! De hát nincs.

Hát jó, mondom, majd lesz. Legalább írja fel a nevemet és a telefonszámomat. De közben imádkoztunk. Én délelőtt bent voltam, egy óraker pedig egy nagyon zörgő autó robog a ház elé, csöngetnek, meghozták a fát. A vegyes fát.

Hát mondom, egy üzletembernek az a dolga, az érdeke, hogy kiszolgálja a vevőt, mert elmegy máshova. A szomszédban, ötszáz méterre ott egy másik Tüzépes. Fontos hozzá *hit*, hogy meglegyen a *termés*.

A magban benne van a *képesség*. Az Ige számos *ígéretet* tartalmaz, és ha mi a szívünk táblájára, a *szívünk* földjébe *elvetjük* az Ige magját, az *valóságot* fog teremni. Hit az, ha a hívők a láthatókra néznek, és azt mondják: 'hát az nekem nem működik', 'ez nem is igaz, ami le van írva'?

Mi történik az ilyen kereszténnyel? *Vesztes* lesz. Jön az úthenger és elgázolja. De amíg *hitben* van, mindig *felállhat*, leporolhatja a nadrágszárát és mondhatja azt, hogy innen kezdődik a *kártérítés*. Egy új fejezet. Amikor Jézus *visszajön*, mit fog nézni? Azt mondja a Biblia, hogy Jézus azt nézi, hogy *talál-e hitet*? Tehát nekünk *nem szabad* a hitünket *elengedni*, bármi történjék is körülöttünk.

Most egyre inkább azon munkálkodik az Úr a szívemben, hogy olyan tanításokat hozzunk elő a következőkben, ami a hívőket, a szenteket abban segíti, hogy a *világi gazdasági* körülményeket *ellensúlyozzuk az Igével*. Mert kétféle gazdasági rendszer van, van a *világi gazdasági rendszer*, ami igencsak sánta és bicebóca, és van *Isten gazdasági rendszere*, ami *független* a világ gazdasági rendszertől. Soha *nem vall kudarcot*. Majd foglalkozunk ezzel a kérdéssel is.

Itt a vetőgép. Nem mindegy, hogy *mit* teszünk a *vetőgépbe*. Mivel szabad akaratunk van, a vetőgépbe tehetünk bogánsmagot, kórómagot, konkolymagot. Rajtunk múlik, hogy mit vetünk. Vessük a *jó* magot!

Márk 9:23 Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges annak, aki hisz.

Mondjuk együtt: *Minden lehetséges nekem, mert én hívő vagyok! Én hitben járok, és a teljes bizodalمامat Istenbe vetem. Ő megválaszolja az imámat, amit az Úr Jézus Krisztus nevébe kértem. Így az imámat megválaszoltnak, megragadottnak és úton levőnek nevezek. Jézus nevében!*

Azt mondja itt az Ige, hogy *minden* lehetséges. Ez a szó, hogy lehetséges, ez a görögben a 'dünátosz' szó. Hasonlít a *dünamisz*hoz, amit erőnek fordítanak. De a *dünátosz* szó is jelenti az *erőt*, a *hatalmat*, a *képességet*. Összességében azt jelenti, hogy *lehetséges*, ezen feltételekkel.

Hogyan tudjuk működtetni Isten *királyságát*? Egyszer meg kell *ismerni*, majd meg kell *érteni*. Miután *ismerjük*, és megértés van a szívünkben a *működtetésről*, utána tudjuk Isten királyságát működtetni a *vetőgépünkkel*, a szánkkal.

Más nem tudja megtenni helyettünk, csak mi. Jézus hangsúlyozza a *megvallásnak* a *fontosságát*. Márk 11:23-ban *háromszor* van az a szó, hogy *mond*, és *egyszer* az a szó, hogy *hisz*. Tehát hitünk már megvan, de ezt *többszörösen* kell tudni *aktivizálni*.

Márk 11:23 Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Ámen.

Mi lesz meg néki? Amit gondolt? Nem! Amit *mondott*! Fontos a kimondás, mégpedig a *kontrolált kimondás*. Mert Isten azt mondja, hogy az én *Igémet adtam* a te szádba, ami sziklazúzó pöröly, egy hatalmas *erőt képvisel*.

Ezt vedd a szádba, mond ki, *vesd el*, és az Úr *Jézus áll* mögötte, és Ő fogja *megcselekedni*, meg az angyalok. Ne legyenek az angyalok munkanélküliek. Ez a *kulcs* Isten királyságához: a *szánk* és a *hittel* elmondott imáink és *megvallásaink*.

Hogy nyertük az üdvösséget? *Hittük és kimondtuk*. Pál ezt írja a Róma 10:9-10-ben, hogy a Krisztusban vetett hitünket – ami a szívünkbe volt, hogy Jézus feltámadt a halálból –, ezt kimondtuk. Ugyanígy működik minden más. Ez volt az első az életünkben, amit megtettünk így.

Egy négyéves kisfiú műtét során elköltözött az Úrhoz, átmenetileg természetesen. Erről úgy emlékszem, hogy a 700 Clubban is láttam egy bizonyoságot. Olyanokat tapasztalt ott, amit sehol máshol nem szerezhetett be. Tehát olyan információ bortokába került a Mennyben, amit máshonnan nem szerezhetett meg.

Például volt egy nővére, aki valamikor meghalt. Lényeg az, hogy a kisfiú nem ismerhette a nővérét, de a Mennyben találkozott vele, de erről a szülők nem beszéltek neki. Ez a bizonyosság arra, hogy ő valóban ott járt a mennyben.

A lényeg, hogy egy bácsi elhunyt. És ez a kisfiú folyton azt kérdezte: de Jézus benne volt a szívébe? De biztos, hogy benne volt a szívébe? Mert öneki már megértése volt arról, hogy csak *az mehet a Mennybe*, akinek Jézus *benne van a szívében*. Fontos tehát a *hit* és a *szavaknak* az összekapcsolása.

Amikor az istentiszteleti alkalmakon *prédikálják* Isten Evangéliumát – akár a mai napra is gondolhatunk –, akkor gyakorlatilag *magot kaptok* a szívetekbe. De ha otthon olvasod az Igét, ugyancsak, vagy hallgatod, vagy nézed a tanítófilmeket, akkor *magot kapsz a szívedbe*. Ezen a magon *légy hűség*. Ez a mag fog téged *átsegíteni* a holtpontra.

Ha *hiszed belül*, hiszed a szívedben, hogy *így működik* Isten királysága, akkor ez neked *működni fog*. Tehát állj rá erre a *frekvenciára*, és maradj ott. Az ember ilyenkor *örül* a szívében. Ez az *öröm* illetve a *hit* pedig kiül az *arcokra*. Mikor ránézünk egymásra, akkor tudni fogjuk, hogy most éppen örömben, hitben van az illető. Mert az öröm és a hit *karöltve* együtt jár, hogy most éppen hol tart.

Prédikátorok 11:1-6 **Vesd a te kenyeredet a víz színére, mert sok nap múlva megtalálod azt. Adj részt hétnek vagy nyolcnak is, mert nem tudod, micsoda veszedelem következik a földre. Mikor a sűrű fellegek megtelnek, esőt adnak a földre: és ha leesik a fa délre vagy északra, amely helyre leesik a fa, ott marad. Aki a szelet nézi, nem vet az: és aki sűrű fellegre néz, nem arat. Miképpen hogy nem tudod, melyik a szellem útja, és miképpen vannak a csontok a terhes asszony méhében: azonképpen nem tudod az Istennek dolgát, aki mindeneket cselekszik. Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet: mert nem tudod, melyik jobb, ez-é vagy amaz, vagy mind a kettő jó lesz egyaránt. Ámen.**

Isten országa a *vetés* és *aratás* törvényének alapján működik. Ezt Isten lefektette már a kezdetek kezdetén. Az *alapelvet* megtaláljuk az 1 Mózes 8:22-ben, és ez ma is működik. Mert a mai napon is van nyár és tél, van hideg és meleg. Most már tudjátok, melyik Igéről van szó.

1 Mózes 8:22 **Ennek utána míg a föld léssen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.** Hallelúja.

Tehát itt van az alapelv. Visszatérve a Prédikátorok könyvéből felolvasott ígérésre, ez *bármilyen magra* vonatkozik. Azaz bármilyen típusú *adakozásra* vonatkozik, hogy vesd el, és *megsokszorozódva visszatér* hozzád. Ez lehet pénz, termés, idő, vagy valamit kedvezményesen ad az ember. Keresztények között pl. vannak nyaraltatók. Azt mondják, ha szentek jönnek, akkor fél áron adom. Igazából az árnak a fele az egy vetés az ő részéről. De ez bármire vonatkozik.

Azt mondja az Ige, hogyha vízre veted, egy idő múlva *visszatér* hozzád, hogyha te az Isten által elrendelt *helyed* vagy. Látás szerint élők azt mondják, hogy jaj, milyen sötét felleg van, nem megyek ki a szántóföldre. Juj, most olyan nehéz gazdasági helyzet van, nem állok neki vállalkozást alapítani, és ehhez hasonló. Akik a *láthatókra* néznek, azok magyarul *nem végzik el* a munkát. Nem végzik el Isten királysága számára a *munkát*.

Tegnap Budapesten egy Egyiptomi testvér volt, oda is ki kell vinni az *üdvösség* örömeit. Ott ugyan vannak keresztények, de nem tudni, hány százalékuk van

újjászületve. Mert ha nagyon vallásos mederben haladnak, akkor nem ismerik az üdvösségnek a *kulcsát*. Isten *akarata* pedig az, hogy minden ember üdvösségre jusson.

Kövesd a Szent Szellemet, *bízzál* maximálisan, 100%-osan Istenben, és ha az elsőre nem is érted meg, amit Isten mutat, hogy tedd meg, vagy lépd meg, bízz Istenben, és *cselekedd* meg. Isten sokszor nem egy regényt ad, hanem csak azt mondja röviden, hogy ide menj, oda menj, ezt tedd.

Múlt héten is volt erről szó, hogy Ábrámnak szólt, hogy menj ki arról a földről, de nem mondta, hogy hova. Mivel Ábrám *bízott* Istenben, így ő *engedelmesen* követte Őt. Persze, hogy egy *jó* Isten egy *jó* helyre fog bennünket vezetni.

Fontos, hogy *hatékony* legyen a vetésünk. Oda vessünk, ahol biztos, hogy *jó célra* használják. És elsősorban az *evangelizációs* munka, az elveszettek megmentése kerüljön *előtérbe* helyezve, mert az *idő rövid*. Azt is fontos tudni, hogy az *adakozás* – mivel a vetés-aratás törvényéről beszélünk –, ennek *más területen* is van kihatása. Nem kimondottan csak az anyagi helyzetre korlátozódik.

Vannak egyesek, akik a láthatókra néznek és halmoznak. Összegyűjtenek, bespájzolnak, és amikor már a csoki hófehér, mert lejárt a szavatosság ideje, akkor elgondolkodnak: most mit csináljunk vele? Ajándékozzuk el! De hát azt már nem illik elajándékozni, ugye?

Ilyen mértékben és fölöslegesen *ne halmozzon* senki. Hanem legyünk *áldás* mások számára, amikor az a csokoládé, élelmiszer még ehető, és nem járt le a szavatossági ideje. Egy biztos, hogy ha mi a vetés-aratásnak a *friss folyamában* vagyunk, akkor a vízre vetett kenyereink *visszajön* és visszafordul.

Egy *más* fordításban olvassuk: küld el a magot a tengeren túlra, és a *profit* vissza fog folyni a maga idejében, bőkezűen adakozzál, mert az ajándék később *visszatér* hozzád. Egy *másik* fordítás: legyél *nagylelkű* adakozó, a különböző adakozásokban vegyél részt.

Ez az *alapja* Isten királysága működésének. A *félelemtől* meg kell szabadulni, mert a félelem miatt spájzolnak az emberek. Hogy *szabadon* el tudják engedni, amit Isten mutat, hogy *kit áldjanak* meg vele.

Azt tudjátok, hogy *hit* által tudjuk *elfogadni* az áldásokat. Istentől más módon nem tudunk semmit elvenni és megragadni, csak *hit* által. Ezért fontos az, hogy a *hitünket turbózzuk* egyfolytában.

Máté 18:21-22 Ekkor hozzá menvén Péter, monda: Uram, hányszor lehet az én atyámfiaának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? Még hétszer is? Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenszer hétszer is.

Hit által tudunk *elfogadni* áldásokat Istentől, és ha *mégsem jönnek* ezek az áldások, akkor meg kell vizsgálni a *fogadó csatornákat*, a hit csatornát, a csőpostát. Mert lehet, hogy el van *dugulva*. Ennek a dugulásnak az egyik fő oka lehet a *meg nem bocsátás*.

Jézus kéri, hogy bocsássunk meg *hetvenszer hétszer* (490) is. Azaz, ez már *számtalant* jelent. Mert húzza az ember ötig, tízig, húszig a strigulát, hogy *megbocsátottam* ugyanannak a személynek, ugyanazért. De utána már nem számolja az ember, hanem csak a szívünkben lévő *isteni fajta szeretet* által *megbocsátunk*.

Isten azt mondja ezzel a hetvenszer hétszerrel, hogy plusz *számtalanszor tedd szabaddá a szívedet*, mert igazából ezzel *magunk teszünk jót*. Ezt a világ nem érti. És én is próbáltam magyarázni, hogy bocsáss már meg néki, mert nem szándékosan tette ezt meg azt. De én akkor se tudok – mondják. De az ő *szíve* akkor *zárva* van. Nemcsak az illető felé, hanem *Isten felé* is. Itt a probléma.

Otthon megnézhetitek, lejjebb van pár verssel, a 34-es versben, hogy aki nem gyakorol irgalmasságot, azaz *nem bocsát* meg, az a *hóhér* kezében van mindaddig. Ameddig *nem engedi el* a szívéből azt a sérelmet. Tudjátok ki a hóhér? A kaszás.

Ha *Jézus meg tudott bocsátani*, azoknak, akik leköpték, megkorbácsolták, töviskoronát tettek a fejére, felszegezték a keresztfára, akkor *mi*, akik ezeket *nem éltük át*, sokkal inkább

meg tudunk bocsátani. Mert közülünk senki nem szenvedte el, hogy megkorbácsolják, töviskoronát helyezzenek a fejére, felszegezzék a keresztfára. Akkor miről beszélünk?

Mennyire könnyebb nekünk megbocsátani? De a *döntésünk* kell hozzá. Mert döntés nélkül nem fog működni. El kell *dönteni*, hogy megbocsátok. Pont! És meg kell *cselekedni*. Így válik a *szívünk szabaddá*.

Bill Kaisernek volt egy tanítása, a Békeváron megtaláljátok. A házaspároknak tanított, arról szólt pontosan, hogyha a házastárs *megsértődik* a másikra, akkor *bezáródik a szíve* a házastársa felé, de a probléma abból adódik, hogyha a szívünk zárva van, akkor az *Isten felé is zárva* van. Nem tud *vezetést venni* Istentől, hogy most mit tegyen egy adott helyzetben. Egyáltalán *nincs kommunikáció* az illető és Isten között.

Viszont, hogyha a szívéből *elengedi ezt a sérelmet*, megbocsát, akkor *megnyílik a szíve* a *párja* felé, és megnyílik *Isten* felé is. Akkor megint tudja *fogadni az áldásokat*. Hallelúja.

Isten azért adta a *szeretet magot* a szívünkbe, hogy mi ezt a szeretetet, mint magocskát *felnöveljük*, és kiárasszuk a környezetünkben lévők felé. És meg tudjuk tenni, mert Isten nem kér tőlünk olyat, amit nem tudnánk megtenni. Ez megint *döntés* kérdése. Akarunk-e *szeretettel járni*?

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.